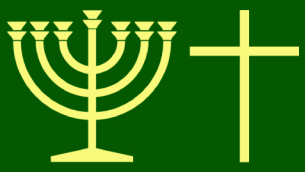

Biblia Doktrino pri Transpreno kaj Impostado sur Agrikulturaj Krudvaroj

Pentateŭko

Nun Faraono elserĉu homon kompetentan kaj saĝan, kaj estrigu lin super la lando Egipta. Faraono faru tion, kaj li starigu observistojn super la lando, kaj li prenu kvinonon de la Egipta lando dum la sep jaroj de abundo. Kaj ili kolektu la tutan manĝaĵon de tiuj venontaj bonaj jaroj, kaj ili amasigu grenon sub la disponon de Faraono, kaj ili konservu manĝaĵon en la urboj; kaj tiu manĝaĵo estu provizo por la lando por la sep jaroj de malsato, kiuj estos en la lando Egipta, por ke la lando ne pereu de la malsato. Genezo 41:33-36

Kaj li kolektis la tutan grenon de la sep jaroj, kiuj estis en la lando Egipta, kaj li metis la grenon en la urbojn; la grenon de la kampo, kiu estis ĉirkaŭ ĉiu urbo, li metis en ĝin. Genezo 41:48

Kaj komenciĝis la sep jaroj de malsato, kiel diris Jozef; kaj la malsato estis en ĉiuj landoj, sed en la tuta lando Egipta estis pano. Kiam la tuta lando Egipta malsatis, la popolo kriis al Faraono pri pano; kaj Faraono diris al ĉiuj Egiptoj: Iru al Jozef, kaj kion li diros al vi, faru. Genezo 41:54-55

Kaj Jozef nutris sian patron kaj siajn fratojn kaj la tutan domon de sia patro per pano laŭ iliaj familioj. Kaj ne estis pano en la tuta lando, ĉar la malsato estis tre forta, kaj la lando Egipta kaj la tuta lando Kanaan senfortiĝis pro la malsato. Kaj Jozef kolektis la tutan monon, kiu troviĝis en la lando Egipta kaj en la lando Kanaan, kontraŭ la greno, kiun oni aĉetis; kaj Jozef enportis la monon en la domon de Faraono. Kiam la mono mankis en la lando Egipta kaj en la lando Kanaan, ĉiuj Egiptoj venis al Jozef, kaj diris: Donu al ni panon; kial ni mortu antaŭ vi? ĉar la mono mankas. Kaj Jozef diris: Donu viajn brutojn, kaj mi donos al vi panon pro viaj brutoj, se la mono mankas. Kaj ili alkondukis siajn brutojn al Jozef; kaj Jozef donis al ili panon kontraŭ ĉevaloj, kontraŭ ŝafoj, kontraŭ bovoj, kaj kontraŭ azenoj; kaj li nutris ilin per pano kontraŭ ĉiuj iliaj brutoj en tiu jaro. Kiam finiĝis tiu jaro, ili venis al li en la dua jaro, kaj diris al li: Ni ne kaŝos antaŭ nia sinjoro, ke nia mono jam elĉerpiĝis; kaj niaj brutaroj estas ĉe nia sinjoro; nenio restis antaŭ nia sinjoro krom niaj korpoj kaj niaj teroj. Kial ni mortu antaŭ viaj okuloj, ni kaj nia tero? Aĉetu nin kaj nian teron pro pano, kaj ni kaj nia tero estu sklavoj al Faraono; kaj donu al ni semon, por ke ni vivu kaj ne mortu, por ke la tero ne fariĝu dezerta. Kaj Jozef aĉetis la tutan Egiptan teron por Faraono; ĉar la Egiptoj vendis ĉiu sian kampon, ĉar la malsato forte premis ilin; kaj la tero fariĝis posedaĵo de Faraono. Kaj la popolon li transloĝigis en urbojn de unu fino de la limoj de Egiptujo ĝis la alia fino. Nur la teron de la pastroj li ne aĉetis; ĉar la pastroj havis parton, kiun donis al ili Faraono, kaj ili manĝis sian parton, kiun donis al ili Faraono; tial ili ne vendis siajn terojn. Tiam Jozef diris al la popolo: Jen mi aĉetis vin hodiaŭ kaj vian teron por Faraono; jen estas semo por vi, kaj semu la teron. Kaj kiam vi ricevos rikolton, donos kvinonon al Faraono, kaj kvar partoj apartenos al vi, por semi la

kampon kaj por paŝti por vi kaj por la familioj de viaj domoj kaj por paŝti por viaj infanoj. Kaj ili diris: Vi savis niajn vivojn; ni akiru favoron en la okuloj de nia sinjoro, kaj ni estos sklavoj al Faraono. Kaj Jozef faris ĝin leĝo ĝis la nuna tago por la lando Egipta, ke kvinono apartenas al Faraono; nur la tero de la pastroj, kiu ne fariĝis posedaĵo de Faraono. Genezo 47:12-26

Analizo:

Luiganto: Faraono (Registaro / Monarko / Prezidanto / Ŝtato)
Luanto: Farmistoj

Ministro / Sekretario pri Agrikulturo: Joseph Zaphnathpaaneah “La Semportanto”

Asigno de Agrikultura Tero: Almenaŭ 20% de la tuta terareo estu kultivebla

Buĝeto kaj Administrado de Profito:
Imposto kaj Dekonaĵo: 20%
(10% por Faraono; 10% por la Pastroj - Preĝejoj kaj iliaj teroj estas senimpostaj.)
Neta Salajro de Farmistoj: 80%
(40% por Semo de la Kampo - Semado; 40% por Manĝaĵo)

Ĉiu urbo devus povi provizi sian propran manĝaĵon.

Por maksimuma efikeco, homoj devus loĝi proksime al la nutraĵprovizo.

Ekonomio, kiu ne estas subtenata de nutraĵoj (ne oro, ne arĝento, ne mono, ne kriptovalutoj, ktp., sed de nutraĵoj) fine kolapsos. Malrapide sed certe.

Eĉ dum malsatego, manĝaĵo havas prezon kaj devas esti aĉetata. Ĝi neniam estas senpaga.

Mono mankos dum ekstrema malsatego. La alternativo estos la interŝanĝa sistemo (manĝaĵo por brutaro, ĉevaloj, ŝafoj, azenoj, tempo - dungado/servo). Apliku politikon de NE LABORU NE MANĜU (2 Tesalonikanoj 3:10).

Kiu ajn povas kontroli la nutraĵprovizon, povas fari leĝojn kaj kontroli la popolon.